

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Boico Victor, Diaconu Iurie, Catan Liliana, Guzun Ion,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului Stolear Vadim împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2021 și a sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 21 iulie 2020, în cauza penală în privința lui

Stolear Vadim XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare:

prima instanță: 07.08.2019 – 21.07.2020

instanța de apel: 17.08.2020 – 17.02.2021

instanța de recurs: 19.05.2021 – 11.10.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 21 iulie 2020, Stolear Vadim a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Cheltuielile judiciare au fost trecute în contul statului.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Stolear Vadim, având scopul de consum personal de droguri, în circumstanțe necunoscute de organul de urmărire penală, a obținut și păstrat asupra sa un pachet din polimer incolor de tip zip-lock, în interiorul căruia s-a depistat o substanță sub formă de praf de culoare albastră, care a fost ridicat la data de 12 octombrie 2018 aproximativ la ora 02:10, în baza procesului-verbal de constatare de ridicare, efectuată pe adresa: str. Voluntarilor 3/1, IP Ciocana, mun. Chișinău și care conform Raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-4873, din 21.11.2018, reprezintă

substanță PVP, care se atribuie la substanțele stupefiante, neutilizate în scopuri medicinale. Cantitatea substanței stupefiante (PVP) constituie 0,41 gr., care în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, privind aprobarea Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, constituie proporții mari.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Stolear Vadim a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, individualizată prin: circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicilor sau analogii ale acestora, fără scop de înstrăinare, adică păstrarea și transportarea drogurilor fără scop de înstrăinare, săvârșită în proporții mari.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Avocatul Jian Vladislav cu inculpatul Stolear Vadim Tudor, prin care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Stolear Vadim să fie achitat.

În motivarea apelului, au menționat că:

- atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată nu a identificat circumstanțe ce demonstrează procurarea, prepararea, transportarea, expedierea, etc. de către inculpatul Stolear Vadim a substanțelor narcotice. Totodată la materialele cauzei nu există absolut nici o probă care ar indica asupra faptului că inculpatul este consumator de droguri, în condițiile în care la prin procesul-verbal nr. 4256 din 12.10.2018, ora 04:45 al examinării medicale, Stolear Vadim s-a constatat concluzia că este treaz;

- faptul păstrării de către inculpatul Stolear Vadim a substanțelor narcotice nu este probat prin probe pertinente și concludente, în condițiile în care martorii acuzării au dat în cadrul ședinței judiciare declarații contradictorii în ceea ce privește modalitatea de ridicare a pachetelului cu substanță narcotică de la inculpat. Sub aspectul dat a menționat că martorul Cojocaru Nicolae a declarat că de la inculpat a fost ridicat pachetelul cu substanță de culoare albastră în incinta IP Ciocana. Declarații similare a dat și martorul Curcă Valeriu. Pe când martorul Arsenii Victor a declarat că inculpatul a predat la momentul stopării un pachet din hârtie în care se afla o substanță de culoare albastră cu miros specific;

- în ordonanța de ridicare a pachetelului cu substanță albastră de la inculpat lipsește semnătura acestuia, ceea ce denotă că inculpatul nu a participat la procedura de ridicare și în aceste împrejurări nu este clar de unde și de la cine colaboratorii de poliție au ridicat acel pachetel. Astfel, nu

este clară proveniența pachetului și nu este clar faptul dacă acesta a fost ridicat de la inculpat sau predat benevol, această probă nu poate fi pusă la baza sentinței de condamnare. Elucidarea chestiunilor date au importanță majoră pentru aprecierea soluției juste pe dosar, având în vedere faptul că potrivit art. 217 alin. (5) Cod penal, predarea benevolă a drogurilor servește temei de liberare a persoanei de răspundere penală. Astfel, instanța de fond la adoptarea sentinței nu a examinat obiectiv probele administrate în cadrul ședinței judiciare, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții injuste de condamnare a inculpatului Stolear Vadim.

3.2. Avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului Stolear Vadim, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Stolear Vadim să fie achitat, din motivul lipsei în acțiunile lui a faptului infracțiunii.

În motivarea apelului, avocatul a menționat că:

- percheziția a fost efectuată în lipsa unei ordonanțe motivate a organului de urmărire penală, acesta deplasându-se pe timp de noapte, târziu, pe stradă, a fost stopat de polițiști și percheziționat, fără nici-un pretext legal și pe urmă condus la IP Ciocana. În acest sens, martorul Arseni Victor în ședința de judecată a declarat, că el împreună cu colegul său de echipaj - Cojocaru Nicolae, se deplasau în teritoriu și despre apariția în vizor a unor persoane suspecte au fost informați, la distanță, de către operator. De facto, la materialele cauzei penale, informații parvenite de la operator, referitor la cele declarate de martorul Arseni Victor lipsesc, ceea ce denotă, că echipajul a primit informație de la operator despre prezența unor persoane suspecte, acțiunile polițiștilor, din start, în privința inculpatului Stolear Vadim, fiind neautorizate și ilegale;

- declarațiile martorilor sunt între ele în contradicție și nepertinente, care nu redau tabloul integru, chipurile constat de către instanța de judecată a infracțiunii și existenței faptului infracțiunii. În ședința de judecată reprezentantul acuzării a prezentat ordonanța de ridicare la 12.10.2018 de la Stolear Vadim a unui pachetel din polietilenă, transparent, cu o substanță de culoare albastră, cu miros specific, întocmită de către reprezentantul organului de constatare al IP Ciocana al DP mun. Chișinău OSI a IP Ciocana, comisarul Curcă Valeriu, chipurile la 12.10.2018 și care, lipsea în materialele cauzei penale. Din informația prezentată de către reprezentantul acuzării, ordonanța prezentată a fost depistată în safeul fostului angajat Curcă Valeriu, care conform informației prezentate de către șeful IP Ciocana s-a eliberat din funcție în luna martie 2020. Ordonanța

prezentată de către reprezentantul acușării, instanței a fost solicitată de către ultima de la șeful IP Ciocana. Deoarece există o bănuială rezonabilă, că ordonanța în cauză a fost întocmită în ziua de 09 iulie 2020, când a fost eliberată de către șeful IP Ciocana Vasile Gulea, aceasta a fost contestată în ordinea art. 251 alin. (1) Cod de procedură penală, din motivul, că nu putea să fie depistată această ordonanță în safeul, care a fost în gestiunea angajatului Curcă Valeriu. Intuiește, că dacă Curcă Valeriu s-a concediat în luna martie 2020, este logic că tot atunci acesta a transmis toate dosarele și materialele, pe care le avea în gestiunea sa, printr-un act corespunzător, altui angajat și trezește mari dubii, că această ordonanță a fost depistată, după adresarea procurorului, în un oarecare safeu, care a fost gestionat anterior de către angajatul Curcă Valeriu. Ordonanța prezentată este întocmită cu mai multe încălcări de procedură: în conținutul acesteia nu se regăsește mențiunea, prevăzută în dispoziția art. 131 alin. (2) Cod de procedură penală, dacă pachetulul a fost predat benevol sau ridicat forțat. Și un alt moment important, dacă ordonanța în cauză ar fi fost întocmită la 12 octombrie 2018, conform art. 128 alin. (3) Cod de procedură penală, până la începerea percheziției sau ridicării de obiecte și documente, reprezentantul organului de urmărire penală a fost obligat să înmâneze, sub semnătură, persoanei la care se face percheziția sau ridicarea, copia de pe ordonanța respectivă. Ordonanța trebuie să conțină, pe lângă datele prevăzute la art. 255, date cu privire la obiectele sau documentele căutate, ceea ce în ordonanța prezentată nu este reflectat. În ordonanța respectivă semnătura inculpatului lipsește, fapt care demonstrează, că ordonanța dacă ar fi fost întocmită la 12.10.2018, aceasta ar fi fost înmănată inculpatului la acel moment și semnată de către acesta. A considerat că ordonanța de ridicare din 12.10.2018, prezentată de către reprezentantul acușării în instanța de judecată peste un an și 9 luni este un act procedural viciat, care nu poate fi admis ca mijloc de probă a învinuirii, deoarece în rezultatul omiterii întocmirii acestui act procedural au fost viciate și acțiunile premergătoare de urmărire penală cum ar fi și Procesul-verbal de constatare de ridicare din 12.10.2018 și în general toate acțiunile de urmărire penală care au urmat și au fost puse la bază învinuirii lui Stolear Vadim

- nu numai inculpatul, dar și martorii Arseni Victor și Curcă Valeriu au declarat la etapa urmăririi penale și în ședința de judecată, că Stolear Vadim a predat benevol pachetulul cu substanță de culoare albastră prin urmare a considerat că pot fi aplicate prevederile art. 217 alin. (5) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2021, apelurile avocatului Jian Vladislav cu inculpatul Stolear Vadim, și a avocatului Guțu Teodor în numele inculpatului, au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că în urma examinării probatorului administrat, a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Stolear Vadim, și pe deplin demonstrată prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile martorilor Arsenii Victor, Cojocaru Nicolae, Curcă Valeriu, procesul-verbal privind actele de constatare din 12.10.2018 și fototabel, prin care s-a efectuat cercetarea pachetului transparent predat de către cet. Stolear Vadim (f.d. 21-22); proces-verbal de privind consemnarea celor constatate din data de 29.11.2018. (f.d. 28); proces-verbal nr. 4256 din 12.10.2018, ora 04:45 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, prin care la Stolear Vadim s-a constatat concluzia că este treaz. (f.d. 30); ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 26.12.2018, prin care a fost recunoscut și anexat în calitate de corp delict pachetul nr. 1 ce conține un pachețel polimeric de tip „zip-lock” ridicat de la cet. Stolear Vadim Tudor, în care se afla conform raportului de constatare tehnico-științifică, substanță solidă, cristalină de culoare albastră, în formă de praf ce reprezintă PVP (a-pirrolidinovalerophenone), cantitatea substanței 0,41 g. (f.d.37); ordonanță de transmitere a corpurilor delictive în camera de păstrare din 26.12.2018, prin care pachetul nr.1 ce conține un pachețel polimeric de tip „ziplock” ridicat de la cet. Stolear Vadim Tudor, în care se afla conform raportului de constatare tehnico-științifică, substanță solidă, cristalină de culoare albastră, în formă de praf ce reprezintă PVP (a-pirrolidinovalerophenone), cantitatea substanței 0,41 g., a fost transmis în camera de păstrare a IP Ciocana. (f.d. 38-39); răspunsul Agenției Medicamentului și dispozitivelor Medicale din 18.12.2018, prin care a comunicat că, substanța PVP, cunoscută cu denumirea sinonim alpha-PVP, alpha-pyrrolidinopenteophenone, care reprezintă o substanță cu proprietăți stupefiante, psihotimulante. Alpha-PVP este fără utilizare medicală și din categoria drogurilor catinone sintetice. Totodată, este introdusă în HG nr.1088 din 05.10.2004, Tabel I, Lista nr.1. (f.d. 41); ordonanța de ridicare și Proces-verbal de constatare de ridicare din 12.10.2018, prin care de la Stolear Vadim, de către organul de constatare a fost ridicat un pachețel din polietilenă, transparent cu substanță albastră cu miros specific. (f.d. 172; 24);

raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-4873 din 21.11.2018, conform căruia substanța ce se conținea în pachetul predat de cet. Stolear Vadim, reprezintă substanță solidă, cristalină de culoare albastră, în formă de praf, stupefiantă de tip PVP (a-pirrolidinovalerphenone) în cantitate de 0,41 gr. (f.d. 33-36).

Astfel, instanța de apel a menționat că declarațiile inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea faptei penale incriminate se combate prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile martorilor nominalizați supra și probele scrise cercetate în ședința de judecată. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de păstrarea și transportarea drogurilor fără scop de înstrăinare, săvârșită în proporții mari.

Instanța de apel reiterând la nivel teoretic elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 217 Cod penal, a specificat că în prezenta speță, în acțiunile inculpatului Stolear Vadim, este prezenta latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la alin. (2) art. 217 Cod penal, fiind confirmată și existența obiectului material care constă din substanța stupefiantă de tip PVP (a-pirrolidinovalerphenone), fapt confirmat prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-4873 din 21.11.2018, conform căruia substanța ce se conținea în pachetul predat de cet. Stolear Vadim, reprezintă substanță solidă, cristalină de culoare albastră, în formă de praf, stupefiantă de tip PVP (a-pirrolidinovalerphenone) în cantitate de 0,41 gr.

În acest sens, instanța de apel a reținut că deși inculpatul Stolear Vadim, vina în comiterea faptei incriminate, nu a recunoscut-o, declarațiile acestuia urmează a fi apreciate critic, în contextul în care, din declarațiile martorilor Arsenii Victor, Cojocaru Nicolae, Curcă Valeriu, se atestă direct că de la inculpatul Stolear Vadim a fost ridicată substanță care potrivit raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-4873 din 21.11.2018, reprezintă substanță stupefiantă de tip PVP (a-pirrolidinovalerphenone) în cantitate de 0,41 gr.

Faptul că pachetulul cu substanța sub formă de praf de culoare albastră a fost scos din geanta ce aparține lui Stolear Vadim Tudor, nu a fost negat de însăși inculpatul, însă versiunea acestuia precum că nu cunoaște ce reprezintă substanța dată și l-ar fi găsit pe str. Ismail din mun. Chișinău lângă stația care se afla vizavi de Centrul Comercial "UNIC", instanța de apel a apreciat-o critic, dat fiind faptul că nu a fost confirmată prin probe.

Substanțele depistate și ridicate de la inculpatul Stolear Vadim au fost păstrate și transportate de către acesta, fără scop de înstrăinare, cantitatea constituind proporții mari., fapt clar demonstrat prin cumulul de probe analizate, ce dovedesc incontestabil vina inculpatului Stolear Vadim în săvârșirea infracțiunii de circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicilor sau analogii ale acestora, fără scop de înstrăinare, adică păstrarea și transportarea drogurilor fără scop de înstrăinare, săvârșită în proporții mari.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiată afirmația avocatului precum că faptul păstrării de către inculpatul Stolear Vadim a substanțelor narcotice nu este probat prin probe pertinente și concludente, or, substanțele depistate la inculpat, se afla în sfera de stăpânire a acestuia, în geanta personală, fapt care nu a fost negat de însăși inculpatul. Mai mult ca atât, prin ordonanța de ridicare și procesul-verbal de constatare de ridicare din 12.10.2018, se confirmă că de la Stolear Vadim, de către organul de constatare a fost ridicat un pachetel din polietilenă, transparent cu substanță albastră cu miros specific ce ulterior a fost supus expertizei.

Cu referire la afirmațiile apărătorului precum că declarațiile martorului Arsenii Victor sunt contradictorii cu declarațiile martorilor Cojocaru Nicolae și Curcă Valeriu, în sensul dat, instanța de apel a evidențiat că, afirmațiile date sunt declarative, or, deși martorul Arsenii Victor a menționat în ședința de judecată că la Inspectoratul de poliție Ciocana, Stolear Vadim a predat benevol pachetelul cu substanță de culoare albastră, iar martorii Cojocaru Nicolae și Curcă Valeriu au indicat că acest pachetel a fost ridicat, se reține cert la caz, că la predarea benevolă a fost întocmit procesul-verbal de ridicare, iar din declarațiile martorilor Cojocaru Nicolae și Curcă Valeriu, nu se conchide că partea apărării ar fi pus careva întrebări martorilor cu privire la modul concret de ridicare de la inculpat a substanței depistate, fapt ce denotă că nu joacă un rol major în cauza faptul cum au fost ridicate drogurile de la inculpat, în contextul în care, însăși inculpatul Stolear Vadim în cadrul cercetării judecătorești, a recunoscut că acestea substanțe se aflau în geanta personală a lui.

La fel, instanța de apel a apreciat că nu constituie temei de declararea nulității ordonanței de ridicare a pachetelului cu substanță albastră de la inculpat, dat fiind faptul că lipsește semnătura acestuia, or, pe ordonanța nu este obligatoriu aplicarea semnăturii inculpatului, în contextul în care pe procesul-verbal de ridicare a aceluiași obiect din data de 12.10.2018, este prezentă semnătura inculpatului, fapt confirmat de ultimul în ședința de judecată. Faptul că ordonanța de ridicare a fost prezentată de acuzatorul de

stat în cadrul cercetării judecătorești, nu poate fi calificată drept o încălcare care ar genera inadmisibilitatea probei date, în contextul în care, acuzatorul de stat este în drept să prezinte probe la etapele incipiente ale procesului penal, astfel, completând baza probatoriu și întărind concluzia de vinovăția persoanei.

Totodată instanța de apel a conchis că în speță, sunt inaplicabile prevederile art. 217 alin. (5) Cod penal, în privința inculpatului Stolear Vadim, dat fiind faptul că acesta nu întrunește condițiile indicate la norma dată, or, ridicarea drogurilor a avut loc doar după ce inculpatul a fost dus la Inspectoratul de Poliție, acesta nu a contribuit la descoperirea sau contracararea infracțiunii, cu atât mai mult ca acesta nu a recunoscut vina.

Cu privire la individualizarea pedepsei, instanța de apel a apreciat că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare prin prisma prevederilor art. 16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului care anterior a fost condamnat.

Așa dar, instanța de apel efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile a faptei și personalitatea inculpatului, se constată că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Pedeapsa stabilită corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

5. Nefiind de acord cu hotărârile emise, avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului, a declarat recurs ordinar prin care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și a deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Stolear Vadim să fie liberat de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție a tragerii la răspundere penală.

5.1. În motivarea recursului declarat, avocatul a menționat că:

- în instanța de fond nu au fost dovedite faptele referitoare la existența elementelor infracțiunii;

- percheziția a fost efectuată în lipsa unei ordonanțe motivate a organului de urmărire penală, acesta deplasându-se pe timp de noapte, târziu, pe stradă, a fost stopat de polițiști și percheziționat, fără nici-un pretext legal și pe urmă condus la IP Ciocana. În acest sens, martorul Arseni Victor în ședința de judecată a declarat, că el împreună cu colegul său de echipaj - Cojocaru Nicolae, se deplasau în teritoriu și despre apariția în vizor a unor persoane suspecte au fost informați, la distanță, de către operator. De facto, la materialele cauzei penale, informații parvenite de la operator, referitor la cele declarate de martorul Arseni Victor lipsesc, ceea ce denotă, că echipajul a primit informație de la operator despre prezența unor persoane suspecte, acțiunile polițiștilor, din start, în privința inculpatului Stolear Vadim, fiind neautorizate și ilegale;

- declarațiile martorilor sunt între ele în contradicție și nepertinente, care nu redau tabloul integru, chipurile constat de către instanța de judecată a infracțiunii și existenței faptului infracțiunii. În ședința de judecată reprezentantul acuzării a prezentat ordonanța de ridicare la 12.10.2018 de la Stolear Vadim a unui pachetel din polietilenă, transparent, cu o substanță de culoare albastră, cu miros specific, întocmită de către reprezentantul organului de constatare al IP Ciocana al DP mun. Chișinău OSI a IP Ciocana, comisarul Curcă Valeriu, chipurile la 12.10.2018 și care, lipsea în materialele cauzei penale;

- nu numai inculpatul, dar și martorii Arseni Victor și Curcă Valeriu au declarat la etapa urmăririi penale și în ședința de judecată, că Stolear Vadim a predat benevol pachetelul cu substanță de culoare albastră, despre conținutul căruia nu cunoștea;

- instanța de apel, respingând apelurile declarate împotriva sentinței nu a acordat o deplină eficiență prevederilor art. 61; 75 Cod penal, - nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care conform art. 16 Cod penal este una ușoară, de persoana celui vinovat, antecedente penale stinse, se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, are la întreținere un copil minor;

- instanța de apel, a trecut cu vederea art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, care prevede că persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii unei infracțiuni ușoare au expirat 2 ani. În prezentul caz, s-a stabilit că infracțiunea a fost comisă de către inculpat la 12.10.2018, iar la data 17.02.2021, când instanța de apel a pronunțat decizia, au expirat mai mult de

2 ani, și în astfel de împrejurări, conform art. 415 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, cauza penală în privința lui Stolear Vadim urma să fie încetată, din motivul expirării termenului tragerii la răspundere penală.

6. Referință asupra recursului declarat nu a fost depusă.

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total hotărârea atacată, să rejudece cauza și să pronunțe o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Analizând conținutul recursului, Colegiul penal reține, că de către recurent au fost invocate în calitate de temeiuri de drept pentru casarea deciziei recurate, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, sub aspectul că: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit constată, că sub aspectul stabilirii faptei infracționale și a vinovăției inculpatului Stolear Vadim, asemenea erori nu și-au găsit confirmarea, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate de către partea apărării.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii

atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal lărgit respinge ca fiind declarative afirmațiile părții apărării prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele expuse în cererile de apel, deoarece, verificând minuțios decizia atacată în raport cu argumentele expuse în apel, Colegiul penal ajunge la concluzia că părțile au primit răspunsuri complete la toate argumentele esențiale ce se referă la erorile și argumentele avansate în cererea de apel, iar manifestarea dezacordului recurentului cu soluția pronunțată de instanța de apel în sensul stabilirii faptei infracționale și a vinovăției inculpatului, nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat, întrucât acest dezacord este declarativ și lipsit de temeinicie.

Cu referire la argumentele părții apărării prin care se invocă faptul că în speță, instanțele nu au oferit o apreciere obiectivă probelor administrate, Colegiul penal menționează că acestea nu pot fi reținute, or, la etapa judecării recursului ordinar, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina și competența primordială a acestor instanțe.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate.

În acest sens Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia stabilirii faptei infracționale și a vinovăției inculpatului Stolear Vadim.

Drept urmare, Colegiul penal reiterează, că în sensul respectiv nu a fost comisă nici o eroare de drept, așa precum se susține de către recurent, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța vădită între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Astfel, Colegiul penal atestă, că instanța de apel respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia despre stabilirea vinovăției inculpatului Stolear Vadim, motivare descrisă inclusiv la pct. 4.1. al prezentei decizii, pe care instanța de recurs o însușește pe deplin, și în acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Însă, cu toate acestea, Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel pripit a menținut sentința în latura stabilirii pedepsei, fără a analiza termenul prescripției tragerii la răspundere penală, or, conform art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art. 57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.

În acest sens este necesar de menționat că, potrivit art. 60 alin. (1) lit. a) și alin. (2) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare. Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 2 ani inclusiv.

Sanctiunea art. 217 alin. (2) Cod penal, prevede în calitate de pedeapsă, amendă în mărime de la 400 la 700 unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității de până la 150 de ore, sau închisoare de până la 1 an.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, Colegiul penal lărgit atestă că, inculpatul Stolear Vadim a comis infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, la data de 12 octombrie 2018.

Astfel, instanța de recurs specifică faptul că, de la săvârșirea infracțiunii ușoare - 12 octombrie 2018, până la pronunțarea sentinței (21 iulie 2020), încă nu expirase termenul de prescripție de 2 ani, prevăzut la art. 60 Cod penal, pentru liberarea persoanei de răspundere penală, astfel Stolear Vadim corect a fost condamnat de către prima instanță.

Însă, Colegiul penal lărgit reține că, de la săvârșirea faptei - 12 octombrie 2018 și până la pronunțarea deciziei instanței de apel din 17 februarie 2021, s-au scurs 2 ani 4 luni și 5 zile.

Învederând cele menționate, Colegiul penal conchide că la data pronunțării hotărârii instanței de apel (17 februarie 2021), intervenise termenul de prescripție de tragere la răspundere penală a inculpatului, prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal și astfel inculpatul Stolear Vadim urma a fi liberat de pedeapsa penală, însă instanța de apel a omis să verifice chestiunea privind intervenirea în speță a termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, contrar prevederilor art. 389 alin. (4) pct. 3), 409 alin. (2) Cod de procedură penală, fapt ce afectează soluția primei instanțe și a instanței de apel în partea stabilirii pedepsei și determină incidența în prezenta speță a temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, sub aspectul că există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, și anume a intervenit termenul de prescripție de tragere la răspundere penală.

În consecință, Colegiul penal lărgit reieșind din faptul că pe parcursul judecării recursului declarat, s-a constatat că la faza judecării cauzei în instanța de apel a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală, instanța de recurs fiind obligată să libereze inculpatul Stolear Vadim de pedeapsă penală, din care considerent nu poate fi menținută nici sentința prin care i-a fost stabilită pedeapsă inculpatului, și nici decizia instanței de apel în respectiva parte.

În contextul celor statuate, Colegiul penal lărgit atestă că recursul declarat de către avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului Stolear Vadim, urmează a fi admis, cu casarea parțială a deciziei instanței de

apel și sentinței în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei în respectiva parte, și pronunțarea unei noi hotărâri.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Guțu Teodor în numele inculpatului Stolear Vadim, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2021 și sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 21 iulie 2020, în cauza penală în privința lui **Stolear Vadim XXXXX**, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, rejudecă cauza în respectiva parte, pronunțând următoarea hotărâre:

Stolear Vadim XXXXX condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, se liberează de pedeapsă în temeiul expirării termenului de prescripție prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Stolear Vadim XXXXX urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă în privința acestuia nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau dacă nu execută pedeapsa cu închisoare în baza altor hotărâri judecătorești.

În rest hotărârile contestate, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **22 noiembrie 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Boico Victor

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion